

- 3) Czy art. 3 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE należy interpretować w ten sposób, że pozwala on państwu członkowskiemu na niedokonywanie strukturalnego oddzielenia – dla zagwarantowania operacyjnej niezależności i uniknięcia konfliktu interesów – funkcji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji od innych funkcji tego organu jako ustawowego gwaranta depozytów bankowych lub kuratora banku (tymczasowego administratora) ustanowionego na podstawie decyzji krajowego organu właściwego dla nadzoru do celów rozporządzenia (UE) nr 575/2013⁽²⁾ i dyrektywy 2013/36/UE⁽³⁾?
- 4) Czy art. 3 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku uchybienia przez państwo członkowskie obowiązku ustanowienia odpowiednich uzgodnień strukturalnych dla zagwarantowania operacyjnej niezależności i uniknięcia konfliktu interesów pomiędzy funkcjami nadzoru na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE lub innymi funkcjami odpowiedniego organu a funkcjami organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, warunek operacyjnej niezależności i uniknięcia konfliktu interesów może być uznany za spełniony, jeśli krajowy sąd administracyjny kontrolujący decyzję w przedmiocie przymusowej restrukturyzacji uzna, że zastosowane inne rozwiązania organizacyjne i działania faktyczne organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, były wystarczające dla osiągnięcia tego skutku?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 173, s. 190.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012; Dz.U. 2013, L 176, s. 1.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE; Dz.U. 2013, L 176, s. 338.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Braşov (Rumunia) w dniu 3 marca 2023 r. – postępowanie karne przeciwko C.A.A. i C.V.

(Sprawa C-131/23, Unitatea Administrativ Teritorială Judeţul Braşov)

(2023/C 205/30)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Braşov

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C.A.A., C.V.

Strona pozwana: Unitatea Administrativ Teritorială Judeţul Braşov

Uczestnik: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie – Serviciul Teritorial Braşov

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi [TUE]; art. 325 [ust. 1] TFUE; art. 2 ust. 1 konwencji OIF⁽¹⁾ i decyzji Komisji 2006/928/WE⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie zastosowaniu orzeczenia wydanego przez trybunał konstytucyjny, który stwierdził z mocą wsteczną brak przypadków przerwania biegu przedawnienia, gdy istnieje powszechne i utrwalone orzecznictwo sądów krajowych, w tym sądów najwyższych, a zastosowanie takiego orzeczenia wiązałoby się z systemowym ryzykiem bezkarności ze względu na wznowienie znacznej liczby prawomocnie rozstrzygniętych spraw karnych oraz wydania w drodze nadzwyczajnego środka odwoławczego orzeczenia o umorzeniu postępowania karnego w wyniku stwierdzenia przedawnienia?

- 2) Czy zasada pierwszeństwa prawa Unii, w odniesieniu do decyzji Komisji 2006/928/WE i art. 49 ust. 1 zdanie trzecie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zasada retroaktywnego stosowania względniejszej ustawy karnej), stoją na przeszkodzie temu, aby na etapie wykonywania kary dokonano w drodze nadzwyczajnego środka odwoławczego ponownego zbadania przedawnienia odpowiedzialności karnej, jeżeli wniesienie takiej skargi jest następstwem orzeczenia trybunału konstytucyjnego wydanego po uprawomocnieniu się wyroków skazujących, które to orzeczenie obala ogólne i utrwalone orzecznictwo sądów krajowych, tym samym niekorzystnie wpływając na odstraszający i skuteczny charakter kary oraz pewność i stabilność stosunków prawnych[.]?
- 3) Czy zasada pierwszeństwa prawa Unii, w odniesieniu do art. 53 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zezwala na stosowanie krajowych przepisów ochronnych, takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, gwarantowanych przez prawo krajowe państwa członkowskiego, wynikających ze skutków przypisywanych orzeczeniom trybunału konstytucyjnego, w przypadku gdy jest zagrożone skuteczne stosowanie prawa Unii na terytorium państwa członkowskiego?

(¹) Konwencja sporządzona na mocy art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. 1995, C 316, s. 49).

(²) Decyzja Komisji z dnia 13 grudnia 2006 r w sprawie ustanowienia mechanizmu współpracy i weryfikacji postępów Rumunii w realizacji określonych założeń w zakresie reformy systemu sądownictwa oraz walki z korupcją (Dz.U. 2006, L 354, s. 56).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud
(Republika Czeska) w dniu 6 marca 2023 r. – Omya CZ s.r.o./Generální ředitelství cel**

(Sprawa C-133/23, Omya CZ)

(2023/C 205/31)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Omya CZ s.r.o.

Strona przeciwna: Generální ředitelství cel

Pytania prejudycjalne

Czy tiret piąte art. 2 ust. 4 dyrektywy Rady 2003/96 (¹) należy interpretować w ten sposób, że energia elektryczna wykorzystywana do zasilania maszyn służących do obróbki wydobytego wapienia, polegającej na kilkustopniowym mieleniu i kruszeniu na ziarna o określonej wielkości, zarówno w kamieniołomie, w którym ma miejsce wydobywanie, jak i w pobliskich zakładach przetwórstwa, jest energią elektryczną wykorzystywaną do procesów mineralogicznych?

(¹) Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. 2003, L 283, s. 51).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy
w Białymstoku (Polska) w dniu 10 marca 2023 r. – XL przeciwko Sądowi Rejonowemu
w Białymstoku**

(Sprawa C-146/23, Sąd Rejonowy w Białymstoku)

(2023/C 205/32)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy w Białymstoku